

Trinitatis Seminariums Jubileje.

(Den 21. Oktober 1886.)

Saa oprandt Dagen i Oktober Maaned, Da Benner stævned hid fra fjern og nær. Mildt skinned Solen, Simlen skjyri blaaned, Gud gav os til vor Fæst et dejligt Vejr.

Man ind i Skolens store Sal sig skyndte, Og et Par Timer gif med Væn og Sang. Ved Mødets Aabning Pastor Nøge begyndte At tale om sin egen Skolegang.

Men Liden gif, vi ud fra Skolen stævned, Vi fik en Gerning blandt vort eget Folk. Og underlig for os Gud Vejen jævned, Vor Skole om vor Virksomhed er Tolk.

Før frem vi skrider, skal jeg her tilføje, At Pastor Hansen var den første, som Gik ud med Livets Ord til Strid og Vise.

Men Væn Omaha dog ej forglemtes, Og Bella Kirke blev et Tilflugtssted. En halv Snes Aar derefter der bestemtes: Vi vil oprette her i Vesterled.

Og nu i Dag er Hansen her til Stede At indvi vores Seminarium. Her er vi samlet nu en Søsteskæde Der paa den første Præsteskole, som Er rejst af danske til et Lærested.

Sjæt Læsejungen steg paa Tonens Stige Fra glade Hjertes op. Da Sangen tæv, Just Pastor N. begyndte med at sige: Nu har vi Skolen, som jo Gud os gav.

For Folkets Nød vil deres Hjertes brænde, Og naar fra Herren lyder kaldets Bud: Hvem skal jeg ud paa Arbejdsmarken sende? Da lyder Svaret: Jeg vil drage ud Med Livets Ord, var det til Verdens Ende.

Da gennemstrømme os. Toner, der ikke tages fejl af, Toner, der lher af Himmelen Musit til Rammetes Pris, Toner, der taler om Naade, Tilgivelse og Fred, Fred med den evige Fader for Sønnens Skyld.

Da naar fra Herren lyder kaldets Bud: Hvem skal jeg ud paa Arbejdsmarken sende? Da lyder Svaret: Jeg vil drage ud Med Livets Ord, var det til Verdens Ende.

Da naar fra Herren lyder kaldets Bud: Hvem skal jeg ud paa Arbejdsmarken sende? Da lyder Svaret: Jeg vil drage ud Med Livets Ord, var det til Verdens Ende.

Da naar fra Herren lyder kaldets Bud: Hvem skal jeg ud paa Arbejdsmarken sende? Da lyder Svaret: Jeg vil drage ud Med Livets Ord, var det til Verdens Ende.

Da naar fra Herren lyder kaldets Bud: Hvem skal jeg ud paa Arbejdsmarken sende? Da lyder Svaret: Jeg vil drage ud Med Livets Ord, var det til Verdens Ende.

Og Præstemner mangler vi desvære. Se Markerne er alt til Hjerten byrd — Og derfor maa vi bede Hjertens Herre At sende unge Mænd til Skolen hid.

„O Gud sje Lov! for Naadens Ord“ der toned Fra glade Hjertes til en Læsebøn. Nu Pastor C. sig rejste og betoned Guds Kærlighed til os i Væn og Væn.

Men nu det Middag var, og Mødet endte, Man ned i Spisejalen sig begav. Man der en Time eller saa anvendte, Og stillede Vegemets Behov og Arav.

Omtrent den halve Sum var bleven ydet Til Skolens Rejsning her fra Væn Blair, Og for en Del var dermed Vejen ryddet, At Præsteskolen kunde rejstes her.

Med Sang og Væn i Skolens Højreale Begyndte nu den egentlige Fæst. Vestyrenen holdt først en Velsomtale I Landets Sprog og saa paa Dansk dernæst.

Et vækkende, et myndigt Ord han førte, Fra Menighedens Herre Bud han bar. Men atter Sangens Toner nu man hørte, „A mighty stronghold is our God“, det var.

Gans Tæft den var Forklarelsen paa Bjerget, Som vi kan læse om i Lukas ni. Da Syndens stærke Magt vor Jord har hæret, Og Syndens Rænte Sjælen juffet i Gud for at saa de stakkels Sjæle bjerget.

Om Guds Treenighed vor Skole minder, Thi Skolens Navn jo Trinitatis er. Forjoningens det dyre Værk forjinder Vi med Guds Naades de store Gerninger.

Bed denne Tro erholdt de fromme Fædre En stor Taalmodighed, en Kraft og Trøst. De kunde Herrens Naam paa Vaaleet hædre, Gif fejrrig ud af hver Forsøgsdrift.

Ej nogen Ting kan os itaalsætte bedre, End det, at Jesus er vort Liv, vor Lyft. Det er den Tro, som overvinder Verden, Gif fejrrig Fremgang i vort Liv og Færden.

Her skal det af Eleverne erfares, At Lyset ej er under Skæppen sat. Her mangen „hvorfor“, „hvordan“ skal bevares, Der for Studenten var en Gaade plad.

Thi Planteskole Seminar betyder, Og Livets Ord kan lignes ved et Træ. Nedlagt i Hjertets Ager, frem det skyder Ved Naadens Sol; den Sol kan aldrig dø.

Gan endte Taler og indvied Skolen I Naam: Fader, Søn og Helligaand. Gid aldrig fattes Naam paa Lærestolen, Der vil lig g'et sig over i Guds Naand.

„Kærlighedens Tid, Guds Naam lys og mild, I vor Skole lad virke, — Saa skal forklares, Signes, — bevares — Livet i Samfund og Kirke.“

Den næste Taler var Hr. Pastor Venker. Gallater sels, Vers ti var Lektens Ord. Opmærksomhed vi et Par Kanter skænker. Hvor meget ondt, der gøres her paa Jord Af Folk, som hildet er i Syndens Værker.

Gif vi i Bantro op, vi staar med Skammen, Og Kristi Nige lider Nederlag. Men naar vi os om Skolen slutter sammen, Arbejder for dens Fremme Dag for Dag.

Hvorledes skal vi uden Skolen fremme Den dyre, kostelige Arbejdsart. Vi fik af lutherisk Kristendom derhjemme? Var Bundet end for mange højt uklart.

Blainfield, N. J. 20. April. Philadelphia, Pa., 21. April. Brooklyn, N. Y., 22.—25. April. Warren, Pa., 26. April. Penn Yan, N. Y., 28. April.

Land for Salg. Ser er en udmærket Anledning for Samfundsbanner, som agter at flytte ud og har lidt Midler at købe for, at skaffe sig et godt Stjem her midt i vor „Daneville Koloni“.

Missionssmøde. Om Gud vil, bliver der Missionssmøde i den dansk ev.-luth. Menighed i Hamlin, Ia. 22.—24. April. Mødet begynder Fredag Formiddag kl. 10½.

Missionssmøde. Om Gud vil, bliver der Missionssmøde i den dansk ev.-luth. Menighed i Blair, Neb., holdt, vil Gud, Missionssmøde fra Tirsdag Aften d. 14. April til Søndag Aften d. 17. i. Mbd.

Missionssmøde. Menigheden i Blair, Neb., holdt, vil Gud, Missionssmøde fra Tirsdag Aften d. 14. April til Søndag Aften d. 17. i. Mbd.

Man har med Kundskab fyldt det unge Gode, Men Hjertet blev saa sørgeligt forsmødt. De kan nok blive „smart“ men ikke gode, Dermed er ene verdslig Biskom dømt. — For Kristendommens Skyld maa hver Synode selv bygge Skoler, — talte er ej paa Strømt. Højt toned Sangen, da han endte Taler: „Work for the night is coming“ gennem Salen.

Der var engang en Hyrde, som blev konge, Som Dreng han var ved Faarehørdens fat. Han fik af Gud som ung en Salmetunge, Gud gav ham Guld at fælde Goliat.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

da gennemstrømme os. Toner, der ikke tages fejl af, Toner, der lher af Himmelen Musit til Rammetes Pris, Toner, der taler om Naade, Tilgivelse og Fred, Fred med den evige Fader for Sønnens Skyld.

fin Svogers Afreise til Dickson, spørger: „Hvad mere forlanger I?“ Vi forlanger ikke saa meget af dem, som kommer her; dygtige og villige Hænder, styret af en sund og klar Hjerne, gør det væsentligste til Fremgang her. Til Andreasen kunde jeg lige have lyst til at sige: Følg efter din Svoger, her faar du lige saa mange 100 Acres, som du dernede har 10 Acres, noget for dine Børn at røre sig paa.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.

En Læsebøn i Sangen Gud man sendte. Vestyrenen lyfte Velsignelsen. Den første Fæst med Viffesjungen endte. Jeg dette her har skildret med min Pen, Da saare vigtig jeg den Sag erkendte.